

[Gert Petersen.]

dersøgte dette spørgsmål; nægtede simpelt hen at acceptere noget skel mellem taktiske og strategiske kernevåben, hvad ødelæggelse af civilbefolkning angår.

Ud fra dette udgangspunkt ville man så drage den konklusion, at Danmark med sin specielle beliggenhed og geografiske karakter kun er sikker på én ting ved brug af et alliancebundet militær under en sådan konflikt, nemlig total og hurtig tilintetgørelse. Den næste logiske konklusion ville da blive nedlæggelse af det egentlige militær og tilbagevenden til dansk neutralitetspolitik. Men vort militære forsvar, siger NATO-tilhængerne, er led i en sikkerhedspolitik. Vist ville en krig betyde en frygtelig katastrofe for Danmark, det erkender man, men NATO-medlemskabet indebærer netop, at det ikke kommer til krig i Danmark, endsige at Danmark skulle blive besat ved et kup eller på anden måde.

Det er ikke rigtigt. Der er ingen automatisk NATO-forpligtelse om automatisk militærsolidaritet. Ville USA i givet fald ofre sig for Danmarks skyld? Ingen kan vide noget om det, ingen kan give svaret. Derimod er det vel nok mere tvivlsomt, om det lille Danmark kunne undgå at blive inddraget, hvis der brød krigerske konflikter ud andetsteds og NATO-stormagterne besluttede sig for krig, fordi vort hele militær er så integreret i NATO-systemet allerede i dag og bliver det totalt i tilfælde ikke alene af en krigssituation, men også en krisesituation.

Når der er skabt en vis stabilitet i Europa — og det er der — så skyldes det supermagternes erkendelse af den fare, enhver forskydning af status quo i Europa indebærer direkte for deres fred, og altså ikke eksistensen af militærblokke. Militærblokkene kender vi jo også fra andre verdensdele, hvor status quo ikke er blevet fastlagt, men flyder, og dér har blokkene mildt sagt aldrig kunnet hindre krigsuddrud, men tværtimod fremkaldt dem.

Hos os har for mig at se den specielle NATO-binding først og fremmest tre funktioner: at skabe visse situationer, og jeg vil gerne citere bemærkningerne til lovforslaget om forsvarrets organisation:

„En eventuel angriber må på forhånd være klar over, at en aggression vil blive mødt med en øjeblikkelig forsvarsindsats,

der indebærer tilførsel af allierede forstærkninger og derved en optrapning af en lokal konflikt til en generel konfrontation.“

Det klinger jo stolt; det, som den konservative ordfører sagde, klang endnu stoltere. Jeg tror ikke, der er nogen i denne sal, som ville være villig til, hvis det kunne lade sig gøre, teoretisk at udrede de finansielle og andre omkostninger, som skulle til, for at det kunne være sande ord, eller for at det, som den konservative ordfører sagde, var sande ord. Jeg tror bare, man skaber illusioner med det.

For det andet er det, ligesom om man bevarer Danmark, en supermagts interesse-sfære; underkastet de hensyn og den såkaldte solidaritet, der er nødvendig for den pågældende magts eller flere magters globale politik. Og for det tredje, ja, så betyder Danmarks medlemskab af NATO naturligvis, at landet til enhver tid kan bruges militært, hvis det af den ene eller den anden grund og trods al magtbalance skulle komme til en stormagtskonflikt.

Hele denne politik forkaster socialistisk folkeparti, og naturligvis tvinges vi til at se på de foreliggende forslag ud fra denne synsvinkel. Nedtrapper de bindingerne til NATO? Det gør de ikke. Det skæbnesvangre forhold, at Danmark i en kritisk situation sættes militært direkte under NATO-kommando, altså endnu inden en eventuel krig er brudt ud, og mens der måske endnu er tid til at afværge den, dette skæbnesvangre forhold, der har sin rod i eksistensen af NATOs såkaldte Østersøkommando, den tysk-danske fælleskommando, ændres der ikke ved. Ændrer forslagene Danmarks position som potentiel base for atombomber og dermed potentielt mål for atombombeangreb? Nej, den omstændighed, at der på dansk jord er placeret atomartilleri, hvis ammunition befinder sig syd for vor grænse, og at danske soldater uddannes til at betjene dette atomartilleri, ændrer man heller ikke ved. Nogen alvorlig billiggørelse af militæret, nogen reduktion af dette pengespild i en situation, hvor alle taler om, at riget fattes penge, og at vi måske må opgive dele af vor suverænitæt for at slippe af med vort valutaunderskud, nogen sådan billiggørelse er det heller ikke til at få øje på.

Socialistisk folkeparti er ikke et alt-eller-